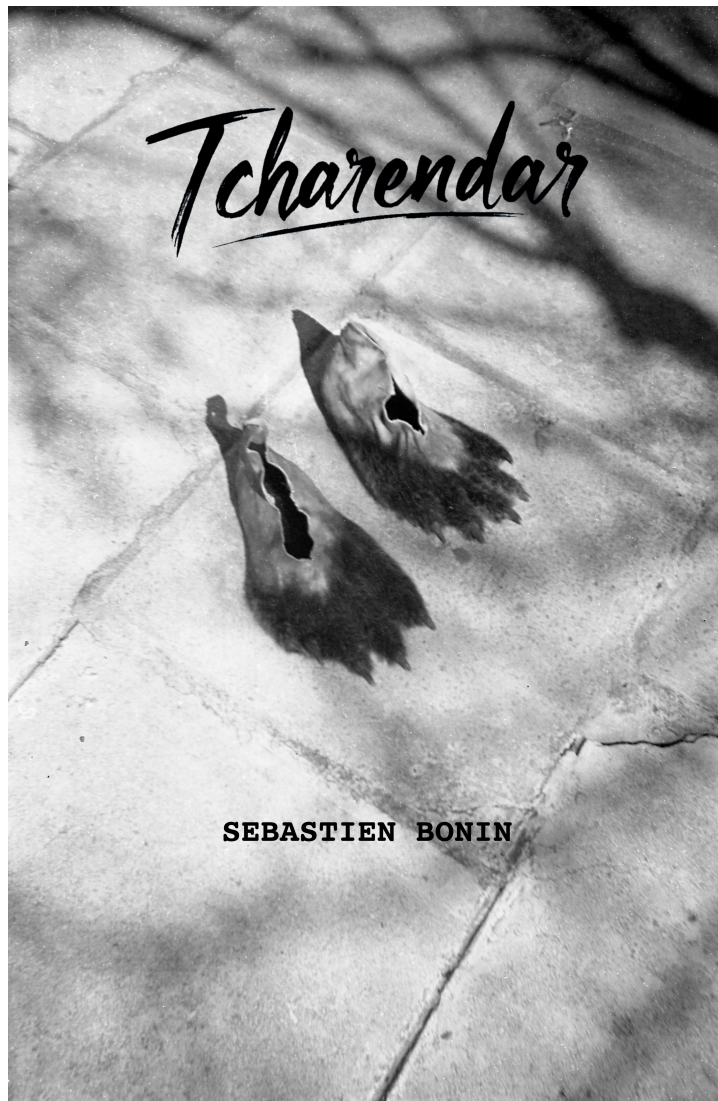

SÉBASTIEN BONIN TCHARENDAR

Opening March 13th, 2026 19:00 - 22:00

Curated by Alix Janta

13.03.26 — 18.04.26

Opening Hours: Thursday to Saturday 18:00-20:00

Alkinois 6, Athens 11852

(EN)

Tcharendar refers to the “day of bread,” a recurring moment within the cyclical economy of rural life, where action belongs less to the event than to repetition. In this exhibition, Sébastien Bonin derives objects from rural craftsmanship — tools, agricultural devices, domestic forms — approached as carriers of memory and transmission. In its foundations there is a structural principle: the multiple. Forms appear in pairs, duplicates, or series. This repetition is neither decorative nor industrial; it is necessary. A shoe implies its counterpart, a pattern calls for another, a gesture exists only because it can be repeated. The multiple ensures the survival and circulation of forms across time.

The sculptures displace utilitarian objects from their original function. Shoes become bear’s feet; mountain crampons are isolated as autonomous forms; hay-beating sticks, stacked cones of unleavened bread, and straw mats used in cheese-making are cast in bronze. The material introduces tension: it fixes and monumentalises forms originally conceived for wear, replacement, and cyclical use.

The paintings extend this logic through duplication and fragmentation. Fences subjected to the movement of the sun, wooden shoemaking patterns, textile tools, and elemental gestures are layered within structured compositions. Human figures — sharpening, carving — function as operators of gestures, rather than portraits, embedded in a chain of know-how. Preservation here is not nostalgic; it oscillates between continuity and reintroduction, between what is transmitted uninterrupted and what returns through rediscovery and reactivation.

Trained in screen printing at ENSAV La Cambre, Bonin expanded his practice through photographic experimentation before establishing painting as a central axis of his work following his 2015 exhibition at Wiels. For Bonin, painting is a *cosa mentale* situated between abstraction and figuration, shaped by documents, art history, literature, and fragments of contemporary information.

Resisting the rhetoric of originality, Bonin embraces interpretation as a condition of culture. In an era marked by comparison, his work positions repetition not as imitation, but as structure. Addition, erasure, layering, and transformation become methods of constructing images that operate simultaneously as objects and as mental spaces.

Sébastien Bonin founded the exhibition platform *Island* in 2012. His work has been exhibited at Wiels, BOZAR, Botanique (Brussels), Karl Marx Studio (Paris), and Ixelles Museum (Brussels).

With the support of Fédération Wallonie-Bruxelles.

(GR)

Το Tcharendar αναφέρεται στη «μέρα του ψωμιού», μια επαναλαμβανόμενη στιγμή ενταγμένη στην κυκλική οικονομία της αγροτικής ζωής, όπου η πράξη ανήκει λιγότερο στο γεγονός και περισσότερο στην επανάληψη. Στην έκθεση αυτή, ο Sébastien Bonin αντλεί αντικείμενα από την αγροτική χειροτεχνία — εργαλεία, αγροτικές διατάξεις, οικιακές μορφές — τα οποία προσεγγίζονται ως φορείς μνήμης και μετάδοσης. Στα θεμέλιά της βρίσκεται μια δομική αρχή: το πολλαπλό. Οι μορφές εμφανίζονται σε ζεύγη, διπλά ή σειρές. Αυτή η επανάληψη δεν είναι ούτε διακοσμητική ούτε βιομηχανική· είναι αναγκαία. Ένα παπούτσι προϋποθέτει το ταίρι του, ένα πατρόν καλεί ένα άλλο, μια χειρονομία υπάρχει μόνο επειδή μπορεί να επαναληφθεί. Το πολλαπλό διασφαλίζει την επιβίωση και τη διάδοση των μορφών στον χρόνο.

Τα γλυπτά μετατοπίζουν τα χρηστικά αντικείμενα από την αρχική τους λειτουργία. Παπούτσια μετατρέπονται σε πατούσες αρκούδας· ορειβατικά κραμπόν απομονώνονται ως αυτόνομες μορφές· ξύλα για το χτύπημα του σανού, στοιβαγμένοι κώνοι άζυμου ψωμιού και ψάθινα στρώματα για την παρασκευή τυριού χυτεύονται σε μπρούντζο. Το υλικό εισάγει μια ένταση: παγώνει μορφές που είχαν αρχικά σχεδιαστεί για φθορά, αντικατάσταση και κυκλική χρήση.

Οι ζωγραφικές συνθέσεις επεκτείνουν αυτή τη λογική μέσω της επανάληψης και του κατακερματισμού. Φράχτες εκτεθειμένοι στην πορεία του ήλιου, ξύλινα πατρόν υποδηματοποιίας, υφαντικά εργαλεία και στοιχειώδεις χειρονομίες οργανώνονται σε δομημένες συνθέσεις. Οι ανθρώπινες μορφές — ακόνισμα, σκάλισμα — λειτουργούν ως φορείς πράξεων και όχι ως πορτρέτα, ενταγμένες σε μια αλυσίδα τεχνογνωσίας. Η διατήρηση εδώ δεν είναι νοσταλγική· ταλαντεύεται ανάμεσα στη συνέχεια και την επανεισαγωγή, ανάμεσα σε ό,τι μεταδίδεται αδιάκοπα και σε ό,τι επιστρέφει μέσω επανανακάλυψης και επανενεργοποίησης.

Έχοντας σπουδάσει μεταξοτυπία στην ENSAV La Cambre, ο Bonin διεύρυνε την πρακτική του μέσω φωτογραφικών πειραματισμών, πριν καθιερώσει τη ζωγραφική ως κεντρικό άξονα του έργου του μετά την έκθεσή του στο Wiels το 2015. Για τον Bonin, η ζωγραφική είναι μια *cosa mentale*, τοποθετημένη ανάμεσα στην αφαίρεση και την παραστατικότητα, διαμορφωμένη από έγγραφα, την ιστορία της τέχνης, τη λογοτεχνία και αποσπάσματα σύγχρονης πληροφορίας.

Αντιστέκεται στη ρητορική της πρωτοτυπίας και αντιμετωπίζει την ερμηνεία ως συνθήκη του πολιτισμού. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από τη σύγκριση, το έργο του τοποθετεί την επανάληψη όχι ως μίμηση, αλλά ως δομή. Η πρόσθεση, η διαγραφή, η διαστρωμάτωση και ο μετασχηματισμός καθίστανται μέθοδοι κατασκευής εικόνων που λειτουργούν ταυτόχρονα ως αντικείμενα και ως νοητικοί χώροι.

Ο Sébastien Bonin ίδρυσε την εκθεσιακή πλατφόρμα Island το 2012. Το έργο του έχει παρουσιαστεί στα Wiels, BOZAR, Botanique (Βρυξέλλες), Karl Marx Studio (Παρίσι) και Μουσείο Ixelles (Βρυξέλλες).

Με την υποστήριξη της Fédération Wallonie-Bruxelles.